

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.103/2021/13. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2022. március 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A választás rendje elleni büntett és más bűncselekmények miatt Terhelt4 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2021. szeptember 24. napján kihirdetett 3.B.78/2021/21. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345.§) és a 43 rb felbujtóként elkövetett személyes adattal visszaélés vétsége (Btk. 219.§ (1) bekezdés a/ pont) bűnsegédként elkövetett választás rendje elleni bűncselekmény büntettének (Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pont) minősül.

A vádlott bűnös további bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés b/ pont II. fordulat).

A terhére megállapított költségvetési csalás büntettének jogszabályi hivatkozása Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés b/ pont II. fordulat.

Az elsőfokú bíróság által megállapított pénzbüntetésre 10 (tíz) havi, havonta 50.000 (ötvenezer) Ft részletfizetést engedélyez.

Az elsőfokú eljárás során felmerült és a vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen 71.960 (hetvenegyezer-kilencszázhatvan) Ft.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy Terhelt4 vádlott anyja neve helyesen: Név1.

A másodfokú eljárás során 11.360 (tizenegyezer-háromszázhatvan) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2021. június 24. és szeptember 24. napjain megtartott nyilvános és folytatólagos tárgyalásokon meghozott és utóbbi napon kihirdetett 3.B.78/2021/21. számú ítéletével *Terhelt4 IV.r. vádlott* bűnösségét bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§), 43 rb felbujtóként elkövetett személyes adattal visszaélés vétségében (Btk. 219.§ (1) bekezdés a/ pont), továbbá a választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés bűncselekmény büntettében (Btk. 350.§ (1) bekezdés), valamint költségvetési csalás büntettében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/

pont, (2) bekezdés a/ pont) állapította meg. Ezért őt – halmazati büntetésként – 10 hónap, 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, 250 napi tétel, napi tételenként 2.000 Ft összegű, összesen 500.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, amelyre 20 havi, havonta 25.000 Ft részletfizetést engedélyezett azzal, hogy az első részlet az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 25. napjáig esedékes, a további részleteket pedig minden hónap 20. napjáig kell megfizetni.

A IV.r. vádlottal szemben 106.200 Ft pénzösszeg erejéig vagyonekmozgást is elrendelt.

A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a IV.r. vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságának legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetésének jogi következményeiről, illetőleg 61.960 Ft bünygyi költség megfizetésére is kötelezte a bűnösnek kimondott terheltet.

[2] Az elsőfokú határozat ellen az ügyész a pénzbüntetés megfizetésére részletfizetést engedélyező rendelkezés ellen, míg Terhelt4 IV.r. vádlott és kirendelt védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott kirendelt védője a jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet ellen bejelentett, a vádlott felmentésére irányuló fellebbezését fenntartva arra mutatott rá, hogy a védece a büntetőeljárás kezdete óta következetes, ellentmondásoktól mentes büntetőjogi felelősségét tagadó nyilatkozatokat terjesztett elő, a terhére rótt cselekmények megvalósításában nem érezte bűnösnek magát.

A perrendi szabályok érvényesülésével összefüggésben az előkészítő ülés menetének meghatározása kapcsán arra hívta fel a figyelmet, hogy a Be. 502.§ (3) bekezdése értelmében a bíróság a kihallgatás megkezdésekor a terhelti figyelmeztetéseken kívül figyelmezteti a vádlottat a Be. 500.§ (2) bekezdésében foglaltakra is. A védő észrevételezte, hogy ezen jogszabályhely jelen eljárás során nem került alkalmazásra, a továbbiakban a büntetőeljárás a tárgyalás szabályai szerint folytatódott, jöllehet a Be. 508.§ a/ pontja alapján a bíróságnak rögzítenie kellett volna, hogy a tárgyalást nyomban kitűzi, ezzel az ügyet az előkészítő ülés szakából tárgyalásra utalja.

Részletesen idézve a védece érdemi védekezésének lényegét, a védő arra emlékeztetett, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállást a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, adott esetben Terhelt5 és Terhelt6 vádlottra nézve terhelő vallomásai alapján mérlegeléssel állapította meg. Ebből következően ugyan a védelem részéről nem vezethet eredményre a mérlegeléssel megállapított tényállás támadása, ugyanakkor a védői érvelés szerint az eljárás során minden kétséget kizáró módon nem sikerült bizonyítani, hogy a vádlott a szóbanforgó tanúkat felhívta volna a jogsértő cselekmények elkövetésére.

Fentiekre figyelemmel elsődlegesen bizonyítottság hiányában felmentésre tett indítványt, másodlagosan pedig a fentebb jelzett eljárási szabálysértések okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését kérte.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.265/2021/1-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést módosított formában fenntartva a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Megítélése szerint a vádlott védekezésével szemben Terhelt5 és Terhelt6 vallomásai egyértelműen és aggálytalanul cáfolták a IV.r. vádlott állításait, az elsőfokú bíróság által megvizsgált további bizonyítékok, tanúvallomások, okiratok, egyéb választási iratok közvetve, egymást erősítve ugyancsak a terhelt bűnösségének irányába mutattak.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból származó tényállításokon nyugvó elsőbírói mérlegelő tevékenység logikus, azt eredményesen támadni nem lehet, a törvényszék az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

A megállapított tényállást csupán azzal szükséges kiegészíteni, hogy IV.r. vádlott a pártjától aláírásonként 300 Ft-ot kapott ([28] bekezdés).

IV.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását okszerűnek, a bűncselekmények minősítését helytállónak ítélte.

A fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint a büntetéskiszabási körülmények helyes számbavétele mellett a törvényi minimumhoz közelítő szabadságvesztés alkalmazása arányos, a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje nem eltúlzott, ugyanakkor a terhelt személyi és jövedelmi viszonyaira figyelemmel indokolatlan részletfizetés engedélyezése, ennek az első fokon megvalósult formája mellett a büntetés súlytalanná vált.

Fentiek mellett indítványozta a nyomozás során és a bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség összegének pontosított figyelembevételét, összességében pedig a tényállás indítványozott kiegészítését követően a fellebbezéssel támadott ítélet Be. 606.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatását, a IV.r. vádlott részére engedélyezett részletfizetéssel kapcsolatos rendelkezés mellőzését, a bűnügyi költség összegének korrekcióját, egyebekben pedig az elsőfokú határozat helybenhagyását.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakkal egyezően tartotta fenn az indítványát, a terhelt védője ugyancsak fenntartva a fellebbezésében és annak írásbeli indokolásában foglaltakat, az ügyészi álláspontra reflektálva azt a kiegészítő nyilatkozatot tette, miszerint amennyiben az ítéltábla úgy ítéli meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállón állapította meg az irányadó tényállást, úgy álláspontja szerint szükségtelen az elsőfokú ítélet bármilyen tekintetben történő megváltoztatása, hivatkozott a rendkívül jelentős időmúlásra, megítélése szerint a részletfizetés eredeti formában történő engedélyezésére megalapozottan került sor, az nem jelent védenca szempontjából eltúlzott engedékenységet.

A terhelt utolsó szó jogán tett nyilatkozatában hivatkozott arra, hogy jövedelmi és vagyoni viszonyai nem teszik lehetővé a vele szemben kiszabott pénzbüntetés egy összegben történő megfizetését, részletfizetési lehetőség biztosítására mindenképpen szüksége van.

[5] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára – különösen a védelmi jogorvoslati kérelem irányára tekintettel –, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védelmi jogorvoslati kérelem írásbeli indokolására, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alkalmazásával teljeskörűen felülbírált. A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát megakadályozta volna.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott eljárás során a vádlottnak a Be. 500.§ (2) bekezdésében foglaltakra történő figyelmeztetése megtörtént, az jegyzőkönyvileg is igazolást nyert, a védelem által e kérdéskörrel összefüggésben felhozottak hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen eljárási szabálysértést ugyancsak nem valósítanak meg.

[6] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható volt, hogy a szélesebb körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljáró bíróság tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, s azt egészében helyénvaló módon is állapította meg. Az első fokon eljáró bíróság megfelelő módon foglalkozott mindazokkal a személyi és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. Mindezeket

összevetette a terhelt érdemi védekezésével, az ezzel kapcsolatos tényeket és adatokat egymásra is tekintettel összefüggéseikben is kellő értékelésben részesítette.

A rendelkezésre álló hiteltérdemlő bizonyítékok tartalmával adekvát módon került megállapításra az elsőfokú bíróság részéről, hogy a vádlott eljárás során előterjesztett védekezését a büntetőeljárás során összegyűjtött valamennyi hiteltérdemlő bizonyíték külön-külön és együttesen, összehatásukban is aggálytalanul és megkérdőjelezhetetlenül megcáfolta, a fentiekre is figyelemmel pedig összességében és érdemében is helytállóan járt el a törvényszék, amikor a teljes tagadásban megnyilvánuló vádlotti védekezéssel szemben az irányadó ítéleti tényállást törvényes mérlegelés útján elsősorban Terhelt5 és Terhelt6 tanúk következetes és egymást mindenben megerősítő tartalmú vallomásai alapján állapította meg. Semminemű motiváció nem tárható fel esetükben arra irányulóan, hogy valótlanul vádolják meg az általuk barátként ismert terheltet, ezen túlmenően vallomásaikkal ténylegesen önmagukat is bűncselekmény elkövetésével terhelték, így nyilvánvalóan nem a felelősség áthárítása indította őket a terhelt bűnkezdeményezői szerepének feltárására. Fenti következtetései levonása során a bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az ügyben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így elsősorban tanú3, tanú2, tanú1 tanúk előadásai, az írásban kihallgatott tanúk vallomásai, a nyomozati irat mellékletében lévő írásbeli tanúvallomások és a rendőri feljegyzés tartalma, a Magyar Államkincstár válasziratának adatai és a választási iroda válasziratának tartalma is egyaránt a vádlott büntetőjogi bizonyossággal megállapítható büntetőjogi felelősségének fennálltát támasztották alá.

A releváns tényállási elemekre vonatkozóan a törvényszék mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket körültekintően elemezve az elsőfokú bíróság a szükséges részletességgel megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, így a bizonyítási anyag érdemben sem kifogásolható értékelésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. A rendelkezésre álló egyes bizonyítási eszközöket, azok tartalmát az elégséges mértékben ismertette és okszerű indokolással ellátva állást foglalt a hiteltérdemlőségük és a konkrét bizonyító erejük tekintetében is.

Fentiekhez képest a terheltnek és védőjének a tagadásban megnyilvánuló védekezést megismétlő másodfokú érvelése a törvényszék által megfelelően rögzített és helyesen értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amelyre azonban a Be. 593.§ (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor. Az alappal nem támadható bizonyítékértékelés eredményeképpen megállapított tényállás ilyen módon összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontjában foglaltak szerint csupán annyiban szorul helyesbítésre, miszerint IV.r. vádlott a pártjától aláírásonként 300 Ft-ot kapott.

[7] A fentiek szerint megalapozottá tett tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a IV.r. vádlott bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, ugyanakkor a másodfokon eljáró bíróság a terhelt által megvalósított bűncselekmények jogi minősítését, egyes vádirati tényállás részét képező és az ügyészség által nyilvánvalóan a törvényes vád tárgyává is tett cselekmény jogi értékelésének, beminősítésének hiányát, az egyes cselekmények helytelen megnevezését, az alaki halmazatban megvalósított bűncselekmények helytelen megjelölését, minősítésbeli anomáliákat érintően nem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.

A választás rendje elleni bűncselekménynek a Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pontjában rögzített, a jogosulatlan aláírással, illetőleg a hamis adatok feltüntetésével megvalósított elkövetési magatartása nem valósulhat meg másként, mint a Btk. 219.§ (1) bekezdése, illetőleg a Btk.

345.§-a szerinti bűncselekmények 1-1 feltételének – adott esetben más személyes adatainak jogosulatlanul történő kezelése, illetőleg a hamis magánokirat – meglétével.

A választás rendje elleni bűncselekmény esetében a törvényi tényállás szerinti szabályozottság nyújtotta védelem alá esik a választói akaratnyilvánítás jogilag szabályozott rendje, menete, ami a jelöltállítás kapcsán az egyénre, konkrét személyre vonatkozó ajánlás tételét jelenti. Nem kizárt a többes jelölés, de a szabályozás valós személy valós személyek általi jelölésére vonatkozik. Az elkövetői magatartás nem az adott választás absztrakt, elvont kockázatát jelenti, hanem az adott jelölt személyére konkretizált akaratkifejezés eltérítését, meghamisítását. Ezért mindig vizsgálendő az elkövető által célba vett választás természete, amennyiben az adott szabályozás az egyéni jelöltre, egyéni megválasztottságra vonatkozik, akkor a bűncselekmény annyi rendbeli, ahány egyéni jelölt esetében eltérítik, meghamisítják a választói akaratot.

[8] A Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pontja szerint aki a választási eljárásról szóló törvény vagy a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezéséről, valamint a népszavazási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés során jogosulatlanul aláír, hamis adatokat tüntet fel, büntetett követ el és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 345.§-a szerint aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot felhasznál, vétség miatt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 219.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott rendelkezések megszegésével haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva jogosulatlanul vagy a céltól eltérően személyes adatot kezel, vétség miatt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A törvényi tényállások nem elvágólag illeszkednek egymáshoz, hanem megfelelő átfedéseket tartalmaznak, ami a törvényi védettség, védelem záloga is egyben. Ugyanakkor az egymást fedő, formailag mindegyik törvényi tényállásba beleillő magatartás esetében nem feltétlen szükségszerűség a halmazat megállapítása, előfordul, hogy a kölcsönös jogtárgysértés csupán formai, látszólagos. Ezekben az esetekben eleve, rendszerint és szükségszerűen – és nemcsak bizonyos esetekben – áll fenn a két magatartás összefüggése, egymást fogalmilag feltételező mivolta. Ilyenkor a súlyosabb megítélésű bűncselekmény – „a kevesebb része a többnek, az utóbbi magában foglalja a kevesebbet is” elve alapján – elnyeli az enyhébb megítélésű cselekményt.

Az ítéltábla álláspontja szerint jelen ügyben is a fenti helyzet állt elő, az ajánlóíven hamis adatok feltüntetése, e körben az eredeti ajánlóívről a személyes adatok átmásolása, az eredeti aláírás aláhamisítása, illetőleg az ajánlóív aláírásgyűjtőként történő jogosulatlan aláírása, valamint más személyek személyes adatainak jogosulatlanul történő kezelése – értelemszerűen – egyben hamis magánokirat készítését, valamint a többrendbeli személyes adattal való visszaélést is jelenti. Másképpen fogalmazva, a választás rendje elleni bűncselekménynek a jogosulatlan aláírással, illetőleg a hamis adatok feltüntetésével elkövetett, a Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pontjában szabályozott elkövetési magatartása nem valósulhat meg másként, mint a Btk. 345.§-a szerinti bűncselekmény egyik feltételének, a hamis magánokirat készítésének meglétével, illetőleg az ilyen szempontból másik eszközcselekmény, a személyes adatokkal visszaélések megvalósításával.

Kiemelendő, hogy az eltérő törvényi fejezetbe sorolás a jogtárgyvédelem szempontjából nem eleve záloga a bűncselekmények önállóan történt megvalósulása megállapíthatóságának,

minden esetben elemző vizsgálat tárgyává kell tenni a törvényi tényállás szerinti elkövetési magatartás konkrét jelentéstartalmát.

Az okirat az akarat tanúsítója, ehhez képest az okirat igaz volta nem más, mint az önazonossága, azt jelenti, hogy a létrehozó akarat a tanúsítványból adekvát módon megismerhető, az okirat hamissága pedig a létrehozó akarat és a tanúsítvány különválása.

Adott esetben a törvény a választópolgár számára a többes jelölést megengedi, de ez csak a célzott, személyre szóló, nem pedig az esetleges, főképp nem a tudat nélküli, biankó jelölést jelenti. A jogosult választópolgár tehát ajánlhat akár több jelöltet is, ezen jogát azonban nem töltheti ki más a saját akarata szerint, az adott választó tudtán és akaratán kívül. Utóbbi esetben ugyanis a tanúsítvány létesítő akarat nélküli, ami csupán üres forma, amiképpen üres és formális adott esetben a személyes adattal történő visszaélés tényszerűsége is. Jelen ügyben tehát tévedett a törvényszék, amikor a választás rendje elleni bűncselekmény – a IV.r. vádlott által ténylegesen megvalósított – részesi elkövetői magatartását egyúttal a hamis magánokirat felhasználásának, illetőleg a személyes adattal visszaélésnek a részesi magatartásaként is értékelte és minősítette. IV.r. vádlott azon magatartásával, hogy anyagi ellenszolgáltatás ígéretével rávette ismerőseit arra, hogy tudtuk és beleegyezésük nélkül létező személyek személyes adatait üres ajánlóívekre másolják át, egyúttal az érintettek névaláírását is hamisítsák az űrlapokra, majd ezen valótlan tartalmú ajánlóíveket a IV.r. vádlottal történt előzetes megállapodása alapján tanúll az általa képviselt Párt1 Pártja nevében – országgyűlési képviselőjelöltsége és a kampánytámogatás elnyerése érdekében, haszonszerzés céljából – benyújtotta a választási irodához, megvalósította a Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pontjába ütköző és a szerint minősülő – a helyes megjelölés szerint – bűnsegédként elkövetett választás rendje elleni bűncselekmény büntettét.

A fentiekkel összefüggésben az is aggálytalanul megállapítható, hogy IV.r. vádlott a már a tanúllal történt előzetes megállapodása időszakában is tisztában volt utóbbi szándékaival és magatartásának irányával, tudata azt is maradéktalanul átfogta, hogy tanúll a létező választópolgárok személyes adataival tudtuk és hozzájárulásuk nélkül kitöltött és a nevükben aláírt valótlan tartalmú ajánlóívet fog benyújtani a választási irodához annak érdekében, hogy a költségvetésből megtévesztés útján megszerezze a legkevesebb 500 állampolgár ajánlásához kötött kampánytámogatás összegét. Ilyen módon a terhelt tényleges, fizikai és pszichikai bűnsejlyt nyújtott a nagyobb vagyoni hátrányt okozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntettének elkövetéséhez (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés b/ pont II. fordulat).

Mindezekben túlmenően arra vonatkozóan törvényesen és megalapozottan vont következtetést az elsőfokú bíróság, hogy IV.r. vádlott azon magatartásával, miszerint az Párt2 Pártjának képviselőjelöltjeként, ismeretlenül maradt személyek által a tudtuk és hozzájárulásuk nélkül létező választópolgárok személyes adataival kitöltött és nevükben aláírt, valótlan tartalmú ajánlóíveket nyújtott be a választási irodához, elnyerve ezzel a magatartásával célzott kampánytámogatást, a költségvetésből megtévesztéssel megszerzett összeg nagyságára tekintettel megvalósította a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ pont II. fordulata szerint minősülő nagyobb vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntettét, s ezzel valóságos heterogén alaki halmazatban a Btk. 350.§ (1) bekezdés d/ pontja szerint minősülő, ugyancsak tettesként megvalósított választás rendje elleni bűncselekmény büntettét.

Az 1978. évi IV. tv. 2012. január 1. napjától hatályos, illetőleg a Btk. jelenleg hatályban lévő szabályozása szerint egyaránt a költségvetési csalás összefoglalt bűncselekmény, amely kifejezi azt a jogalkotói célt, hogy a költségvetést károsító azonos vagy különböző, összefüggő vagy egymással össze nem függő tettesi elkövetési magatartások a részselekmények számától függetlenül törvényi egységet képezzenek. Ebből adódóan kizárt

a folytatólágosság megállapítása azonos elkövetési magatartás rendszeres ismétlődése esetén, mivel a részcsелеkmények valamennyi bevállási időszakot magába foglaló törvényi egységet alkotnak. Ugyanakkor az adott jogalkalmazási logika figyelembevételével jelen ügy IV.r. vádlottja vonatkozásában a törvényi egység alkalmazására, valamennyi cselekménye egységesen történő értékelésére és minősítésére az általa megvalósított, részben tettesi, részben részesi, bűnsegédi elkövetési alakzattal összefüggésben nem kerülhetett sor. A részesi cselekmény járulékos természetéből következik, hogy osztja a tettesi alapcsелеkmény sorsát, minősítése ahhoz igazodik, IV.r. vádlott bűnsegédként elkövetett, költségvetést károsító cselekménye adott esetben kizárólag a tanú11 által a Párt1 Pártja vonatkozásában elkövetett cselekményhez kapcsolódik, emellett külön értékelést igényel az Párt2 Párt országgyűlési képviselőjelöltjeként tettesi elkövetési alakzatban megvalósított költségvetési csalása. Azaz IV.r. terhelt tettesként és részesként megvalósított költségvetést károsító cselekményei nem képeznek törvényi egységet, ezzel összefüggésben a másodfokú bíróságnak a vádlott bűnösségét további 1 rb, a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b/ pontjának II. fordulata szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében is meg kellett állapítania, a vádlott terhére már az első fokon is megállapított, tettesként megvalósított költségvetési csalás büntetének jogszabályi hivatkozása pedig a rendszeres haszonszerzés érdekében, üzletszerűen történt elkövetésre tekintettel helyesbítésre szorult azzal, hogy a terhelti cselekmény a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütközik, de a (3) bekezdés b/ pontjának II. fordulata szerint minősül.

[9] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálati körében az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által teljesen feltárt és körültekintően értékelt súlyosító és enyhítő körülményekre, illetőleg azok nyomatékára, s tekintetben is osztotta a törvényszék joghátrányok meghatározásával kapcsolatos álláspontját, hogy elsősorban a jelentősebb időmúlás tényére figyelemmel a terhelttel szemben a börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabása megfelel a büntetési céloknak, és egyúttal törvényes lehetőség mutatkozott a szabadságvesztés végrehajtásának a Btk. 85.§ (1) bekezdésében foglaltakra alapozott felfüggesztésére, ugyanis a haszonszerzésre törekvő és megfelelő jövedelemmel rendelkező terhelttel szemben a Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó pénzbüntetéssel együtt összességében a felfüggesztett szabadságvesztés tetтарыnos büntetés, annak ellenére is, hogy a másodfokú minősítésváltoztatás folytán a vádlott vonatkozásában alkalmazható konkrét büntetési tételkeret 1-től 7 és fél évig terjed, az irányadó középérték pedig 4 év 3 hónap. Miután pedig a büntetési tétel legkisebb mértéke adott esetben a vádlott vonatkozásában a büntetéskiszabás elveire is figyelemmel túl szigorúnak mutatkozott, ezért a Btk. 82.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján lehetőség volt a büntetési tételnél enyhébb büntetés kiszabására, amely követelményeknek a Btk. 82.§ (2) bekezdés d/ pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által meghatározott büntetési tartam meg is felelt.

Miután IV.r. vádlott havi jövedelme a rendelkezésre álló adatok szerint 200.000 Ft, egyébiránt nőtlen, gyermektelen, tartozás nem terheli és ingatlan tulajdonhányaddal is rendelkezik, amely azonban nem cáfolhatóan rendkívül rossz állapotú és csak kisebb vagyoni értéket képvisel, a másodfokú bíróság is azt az álláspontot foglalta el, hogy a személyi és jövedelmi viszonyaira figyelemmel összességében indokolt számára a részletfizetés engedélyezése, annak az elsőfokú bíróság által biztosított mértékével azonban egyet nem értve – a vagyoni büntetés súlytalanná válásának elkerülése érdekében – a részletfizetések számának felére csökkentésével az adott szankció havi összegének mértékét a duplájára emelte. Egyúttal az ügyészi indítványban foglalt alapos indítványnak helyt adva a nyomozás során felmerült 2.360 Ft, valamint a bírósági eljárásban keletkezett 21.600, illetőleg 48.000 Ft költség együttes összegében állapította meg a vádlott által viselendő elsőfokú bűnügyi költség összegét, ilyen módon korrigálva az elsőfokú bíróság által vétett számítási hibát.

[10] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen elbírálva a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a Be. 606.§ (1) bekezdésének alkalmazásával a fentebb részletezettek tekintetében, a vádlott terhére rótt cselekmények jogi minősítését illetően, a kiszabott pénzbüntetéssel kapcsolatosan engedélyezett részletfizetés feltételeinek meghatározása vonatkozásában, illetőleg az első fokon felmerült bűnügyi költség összege tekintetében megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit – miután azok törvényesek és megalapozottak – helybenhagyta, azzal, hogy a terhelt egyes személyi adatait pontosította.

A másodfokú bíróság a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, s rendelkezett egyúttal annak viselése tárgyában is.

Győr, 2022. március 3.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2021. szeptember 24. napján kelt 3.B.78/2021/21. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. március 3.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke